Ч. 242. Четвер 10 падолиста (28 жовтня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краевого сойму. — Непокої в Інсбруку і Триесті. — Вибори в Італії. — Англійско-російский конфлікт. — З поля війни.)

На посліднім засіданю сойму по відповідах правительственного комісаря на деякі інтерпеляциї, станула на порядку дневнім справа „свиньских ковтків“. Комісия господарства краевого предкладала, щоби ковтки задержати, а лиш тих, що їх закладають, поучити, щоби они то робили без шкоди для здоровля безрог. В дискусиї забирав голос насамперед пос. Ценьский, і домагав ся як найдальше ідучих пільг в сій справі. Пос. Гурик виступив взагалі против робленя великих трудностий в торговли безрогами і против замиканя великих просторів для вивозу. Пос. Кремпа виступив против закладаня ковтків, бо они нічого не помагають. Бесідник поставив резолюцию жадаючу знесеня ковтків і полос заразових, а на случай коли би его резолюция упала, жадав бодай увільненя поросних льох і випасових безрог від ковтків. В тім дусі промавляв також і пос. Стапіньский. На его погляд есть лиш одно средство на свиньску заразу: визначене премій для тих ветеринарів, в котрих повітах не буде свиньскої заразы. При голосованю ухвалено внесене комісиї. Против него голосували лиш польскі людовці, Русини, о. Вільчкевич і сіоніоьці.

Опісля ухвалено приняти з признанем до відомости звіт дирекциї фонду пропінацийного, а на порядку дневнім станула справа підвисшеня запоруки краю за вкладки галицкої каси ощадности до висоти 90 мілїонів корон. Про промові пос. Мариевского відложено справу до вечірного засіданя і тоді ухвалено повисше внесене комісиї банкової з резолюцією пос. Ценьского, щоби каса у видатках на „інтереси в ліквідациї була ощадна“. Дальше залагоджено справу патронату над спілками ощадности і позичок, позволено виділови повітовому в Городенці затягнути позичку у висоті 45.000 корон і поручено Виділови краевому, щоби в порозуміню з краевою Радою шкільною розслідив справу підвисшеня платні для самостійних катехитів при школах народних.

В понеділок вечером відбули ся знову демонстрациї в Інсбруку. Вже коли було смеркло ся, зробило ся коло ратуша збіговиско, на чолі котрого станув всенїмецкий посол Штайн і розпочав сварку з висшим урядником поліцийним, котрому грозив парасолею. Коли відтак поліция розігнала товпу, Штайн щез і появив ся на иншім місци але вже з всенїмецкими послами Берґером і Шальком. По осьмій годині зібрала ся нова товпа перед замком і тут під проводом Штайна викрикувала на правительство і сьпівано нїмецку патріотичну пісню „die Wacht am Rhein“. — У Відни, в Бернї моравскім і Ґрацу демонстрували студенти. В Бернї ухвалили резолюцию жадаючу знесеня італїяньского виділу в Інсбруку а в Ґрацу повибивано вікна кільком Італїянцям. В Триесті знов зробили Італїянцї демонстрацию. В тамошнім „Teatro Verdi“ відбули ся великі збори полїтичні під проводом віцепрезидента Бертолїнього з Триденту а в зборах взяли участь всї італїяньскі посли до сойму і Ради державної. По довшій дискусиї ухвалено протест против нїмецкого насильства і резолюцию жадаючу перенесеня італїяньского виділу правничого з Інсбрука до Триесту. По зборах часть участників вибила вікна в нїмецкій реставрациї Торсля.

При виборах до італїяньского парламенту вибрано 294 правительственних кандидатів, 46 в конституцийної опозициї, 27 радикалів, 25 социялїстів і 16 републиканів а в 84 округах мають відбути ся тіснїйші вибори. Загальний характер виборів есть такий, що вибрано більшість умірних кандидатів. Найбільшою характеристикою есть то, що перепали социялїсти, анархісти і републикани в таких голов-

---

Лїсний гріх.

(З нїмецкого — Юлїя Сиручка.)

(Дальше).

2.

Минуло кілька годин. Настала ніч — пречудна лїтна ніч. Довкола мертва тишина; мовчала і пила в тартаку. Деколи доніс ся крик якого нічного птаха з лїса, впрочім нічо. Нї один чоловік не ішов дорогою, нї один віз не затуркотів, лиш вода шуміла і плюскотіла тихо і рівномірно.

Долина простягала ся облита сьвітлом місяця. На узбічу гори напротив дому видко було пнї дерев так як в день.

В половині висоти гори була мала перерва. Там визирала скала і неурожайна земля з посеред зеленого моря дерев і там на тім здалека виднім куснику землї, стояла каплиця.

Можна було добре розпізнати лавку, що була уставлена для молячих ся і богомільців перед хрестом Спасителя. І лїсну дорогу, що тамтуди вела, видко було добре; то була та стежка, що кінчила ся на лїсистій вижині, на котрій була зруби.

Дім Йоши був темний, лише з тої комнати блимало слабе сьвітло, до котрої перед кількома годинами увійшов Йоша.

Там сидів старий чоловік за широким столом вже від годин непорушно і ждав на Міху. І тисячні гадки приходили ему до голови про того чоловіка.

Він вже від давна мав дивну відразу до коваля.

Чи то тому, що коваль був нероба, що цїлими днями пересиджував по шинках і грав та лиш тілько робив, аби в тих місцях поплатити свої довги? Чи може цїла его поява була противна?

І хоч він своєї відрази до него цїлком не укривав, той чоловік вже від пів року заедно пхав ся до него. Тепер він просто зненавидів его.

Два рази просив коваль о руку его дочки. Аби женити ся з таким бідним сотворінем, то було так підло, що всім ясно було, о що ковалеви іде: не о дочку Йоши, а о гроші і господарство. І Йоша сказав ему то просто в очи та показав ему двері. Але й то не зменшило нахальности того чоловіка.

А нинї — звідки він до того прийшов так нагле журити ся громадским лїсом? Чому він підозрівав лїсничого так легко і осторожно? Чого він при всїх своїх бесїдах так усьміхав ся до него? Що він знав? І чому упер ся він саме нинї прийти? Чому хотів клецї різати? Атже нічого не буде!

Отже чого він хотів? Що він знав?

І неспокій старого чоловіка збільшав ся з кождою хвилею і майже аж тиснув за горло, коли Міха увійшов до хати.

Приймив его мовчки. Коваль удавав, що не замічав того.

— Ти мусїв довго ждати на мене, Йошо — сказав нехотячи. — Але не роби собі з того нічого. Я й так не прийшов говорити про різане клеців, лише задля чого иншого! — Га, може ти вже знаєш, Йошо?

І він тихо засьміяв ся. Відтак приступив до стола і почав чогось глядати в кишени своєї засмоленої куртки.

Вкінци виймив вузку, подерту книжочку.

— Мусиш то добре знати, Йошо, що?

І при тім почав вимахувати книжочкою перед очима бурмістра.

— Звідки би я мав знати? — відповів старий хрипким голосом, глядячи уважно на книжочку.

— Я умисне задля тої книжочки прийшов сюди до тебе — говорив коваль дальше, сїдаючи напротив бурмістра по другім кінци стола, на крісло. — Ту книжочку найшов я у старого Вінка.

Він на хвильку перервав і підніс книжочку в гору.

— Так? — спитав бурмістр і замовк.

Коваль усьміхнув ся. Поклав книжочку на стіл і отворив єї. Густі ряди чисел стояли там, вписані по части оловцем по части чорнилом. Очи Йоши видивили ся через стіл і дармо силував ся відчитати числа.

— Бачиш — сказав коваль тим самим свобідним і приязним голосом як перше — коли я застав Вінка мертвого коло стола, то не робив відразу крику. Оно й не було потрібне, бо він і так був вже неживий. Я насамперед всьому добре придивив ся, що перед ним лежало на столї. Про флящку з горівкою і чарку я вже оповідав; отже я їх не рушав; але на столї лежала ще книжка і оловець — ось та книжка і оловець. Книжка була отво-

нних осередках як Міляно, Ґенуа, Турин і Неаполь.

Комисия для залагодженя справи нападу росийскої фльоти на рибацкі лоди на Північнім мори має зібрати ся в Парижи, скоро лиш будуть іменовані заступники Франції і Сполучених Держав північної Америки. З росийскої сторони має бути висланий до Парижа другий драґоман росийскої амбасади в Константинополи, Мандельштам, котрого вже покликано до Петербурга. Тимчасом росийска фльота пливе спокійно дальше, але далекою дорогою, бо аж довкола рога Доброї надії; она має плисти етапами аж до Мадаґаскару, де забере вуголь і поживу.

Єсли повірити анґлійским ґазетам, то дні Порт Артура вже почислені. До „Standard-а" іменно доносять з Тієнцину, що Японці здобули росийскі маґазини і склади вугля в Пеюнтані. Всї росийскі укріпленя довкола Порт Артура від сторони суші знаходять ся вже в японьских руках. Форт Ерлюншан дістав ся також в руки Японців по завзятій борбі. З того форту можуть Японці успішно обстрілювати всї росийскі позиції. Та й бюро Райтера доносить, що о Порт Артурі надходять вже непокоячі вісти. Пушки росийскі вже з'ужиті, а в місті майже вже всі доми знищені. А все таки здає ся, що Порт Артур буде ще довго держати ся, хиба що залозї вже брак поживи і муниції. Повисша вість о занятю всїх укріпленъ від сторони суші єсть навіть дуже неймовірна, бо ще 2 с. м. удало ся було Росиянам відперти всї атаки Японців і они навіть потерпіли велику страту; кажуть, що підчас атаків того дня згинуло і було ранених около 14.000 Японців. З під Мукдену нема доси ніяких важнійших вістий, крім про кілька малих стичок, в котрих Росияни, як кажуть, побили Японців.

Новинки.

Львів дня 9-го падолиста 1904.

— **На будову рускогo театру** у Львові зібрано в жовтни с. р. 3.729·19 К. Загалом доси зібрано 117.482·19 К.

— **Загальні збори** філії тов-а „Просьвіти" в Камінці стр. відбудуть ся в суботу дня 19 с. м. в сали руского „Сокола" в камениці п. Панькова з отсим порядком дневним: 1) отворене загальних зборів головою філії, 2) звіт філіяльного виділу зі своєї діяльности за адміністрацийний рік 1904, 3) вибір нового виділу, 4) Внесеня і інтерпеляциї членів. Перед самими зборами відбуде ся о 9 год. рано богослуженє за упокійних членів філії „Просьвіти", по зборах будуть виголошені просьвітно-популярні відчити, декламациї, та будуть викона ні продукциї камінецкого сокільского хору. З огляду на важні справи, які будуть обговорювати ся на тих зборах, взиває Видїл філії членів до численної участи.

— **Зелїзнича катастрофа** З Дрогобича доносять: Нині в ночи по годині 12-ій лучило ся на тутешній зелїзничій стациї велике нещастє. Іменно поїзд товаровий ч. 1467, що їхав з Хирова до Стрия ударив на резервову машину, що пересувала вози. Наслїдки удару були страшні. Вісьмох людий з зелїзничої служби потерпіло тяжкі або менше тяжкі покалїченя. Тяжко ранені суть: Ведучий поїзд Ілия Менчак, кондуктор манїпуляцийний Мотика, кондуктор звичайний Мендельовский і машиніст Плинкевич. Лекше ранені або потовчені суть кондуктори: Годик, Олех і Ґулевич і помічник машиніста. Всї ранені мешкають в Перемишли і там їх зараз по оглядженю ран відставлено. Зударенє було таке сильне, що кілька возів єсть поторощених, а будка, в котрій сидїв кондуктор Мендельовский упала о кільканайцять метрів дальше в рів і прикрила тяжко раненого. Причина зудару доси не вияснена.

— **Скритоубийчий замах.** Вчера вечером по 7-ій годині візник п. Іваницкої властительки склепу з машинами у Львові, Іван Котиляк, відвозячи єї до дому при ул. Кадетскій, посперечав ся з нею о якусь мнимо належачу ся єму заслуженину. Коли приїхав до дому і пані Іваницка злїзла з візка та ішла стежкою до дверий, Котиляк скочив за нею і вистрілом з револьвера зранив єї з заду в голову. На крик раненої і єї товариша п. Ц., що з нею приїхав, Котиляк утік і до нині рана не найдено єго. Раненою займили ся лїкарі, а за злочинцем зарядила поліция слїдство. Котиляк єсть родом з Родатич, городецкого повіта, і минувшого року вислужив у войску. Визначав ся він неспокійною вдачею.

— **Самоубийство.** Вчера вечером відобрав собі житє вистрілом з револьвера син шкільного радника п. Ґермана, 18-лїтний слухач фільософії, в мешканю свого вітця. Причиною самоубийства мала бути нещастна любов. То вже другий нещастний случай навістив родину п. Ґермана, бо перед кількома місяцями погиб старший єго син трагічною смертию в Адрийскіммори разом з судженою п-ою Рошкевичівною.

— **Самоубийство з любови.** З Н. Санча доносять, що дня 2 с. м. застрілив ся там цуґсфірер краєвої оборони Свихалик, інструктор школи, де вояки образують ся на підофіцирів. Причиною самоубийства була заведена любов. Свихалик залюбив ся був в молодій, дуже гарній жидівочці і хотів з нею оженити ся, однак жидівочка не хотїла перейти до християньскої віри. Самоубийник числив 28 лїт.

† **Кароль Бжозовский**, польский поет і писатель, помер в суботу вечером у Львові, в 83-ім році житя. Покійний походив з Варшави і там покінчив свої студиї. В 1842 р. пустив ся в сьвіт на мандрівку, був в Азиї меншій, де будував телеґрафи, був при Мідгаді баші, відтак займав становище іспанського консуля в Латаке. Десь на окраїнах сирийскої пустині набув невеличку посїлість, де під горячим небом господарив разом з жінкою та дїтьми. Туга за вітчиною привела єго в 1883 р. до Галичини. Тут був якийсь час директором скарбківской фондациї в Дроговижи а наконець поселив ся постійно у Львові. В своїх творах Бжозовский проявив незвичайно буйну уяву та з'образив з чарівним романтизмом пригод горячу природу Всходу. Писав також статї суспільного та економічного змісту.

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім роцї фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тїй цїли видав „Сокіл" льо-

---

рена і я очевидно заглянув в неї. Ну і бачиш, Йошо, то мене так здивувало, що я побачив в книжці, що я єї сховав, заки закликав людий, та дав знати до тебе і до суду.

Міха замовк, глядів в лица сидячого напротив себе і немов бя бавив ся, перебирав картки книжочки пальцями.

Чути було якийсь час в комнаті лише шелест тих карток і віддих обох мужчин. При тім падало сьвітло малої висячої лямпки на мертвецке блїде лице бурмістра, що дивно дрожало, між тим як єго очи непевно і тревожно глядїли по комнаті.

Коваль розкошував ся хвильку тим видом, але відтак підвів ся поволи до половини з крісла і похилив ся через стіл до бурмістра.

— Правда, любий Йошо — сказав при тім тихим голосом — ти тепер вже десять лїт у нас бурмістром, а так яких двайцять предсїдателем нашої лїсної спілки. І хто тебе знає, каже, що ти наскрізь честний чоловік. Але, любий Йошо — голос каханя перемінив ся в шепіст — від трех днів знаю з отсеї книжочки покійного Вінка, що ти не такий, лише незвичайно хитрий єбманець.

— Міхо!

Лише то одно слово залунало в комнаті як крик і стать бурмістра безсильно опала на кріслї і оперла ся о стїну.

— Так, я знаю всьо — говорив коваль спокійно дальше. — Бачиш, тут стоїть, як ти нас з твоїм старим Вінком обманював в громадскім лїсї. Кождий вируб, що ти купив, подавав він нам меншим і ми вірили! Було 10.000 кубічних стіп дерева, то він сказав лиш 8000, а було 20.000, то для нас записувало ся лиш 16.000! І то так ішло рік за роком, повних двайцять лїт!

Коваль стояв тепер з книжочкою в руках побіч бурмістра і показував на числа. А відтак отворив книжку в иншім місци.

— Бачиш — говорив дальше — твій покійний Вінко записував всьо, як найсовістнійший купець. І саме коли він цїле обманьство за всї минувші лїта зчислив, лучилась єму дурна пригода, що мусїв від удару померти! Але все таки в тім було й дещо доброго. Тепер можна з книжочки хорошенько й легонько вичитати, що ти ошукав нас на суму трохи більшу як 12 000 золотих. Красна сума — що? Ну, а з того дістав твій Вінко рівно 2432 золотих 60 крейцарів. То — знаєш, рівно двайцять процент, на стільки й я умію числити. І імовірно зі злости, що більше тебе не підскуб, помер нагле при численю!

Коваль голосно розсьміяв ся з свого дотепу.

— Але в сім роцї були вже просто безличні! — говорив дальше по короткій перерві, коли найшов бажане місце в книжочці. Честний Вінко подав, що твій вируб виносить 15.321 кубічних стіп дерева і ти за то заплатив нам до крейцаря. Але в дїйстности в там 18.554 стіп кубічних. І так ошукав ти нас сим разом не менше лиш о 3233 кубічних стіп!

Коваль сховав тепер книжочку до кишені, кивнув до бурмістра приязно головою і сїв на своє давнє місце. Звідтам зложивши руки навхрест на столї і похилившись наперед приглядав ся мовчки бурмістрови.

Але чим довше дивив ся, тим більше щезала усьмішка з єго лиця і на нім появило ся напруженє і вижиданє.

З черт Йоши можна було виразно вичитати велику зміну, яка тепер відбувала ся в глубині єго душі; але він не сказав ні слова, лише дивив ся перед себе.

Що єму дїяла ся перед кількома годинами в коршмі, коли він почув несподївану бесїду Міхи! Зараз при перших словах стало єму ясним, що Міха щось знав і мороз перейшов по нїм, стиснув єго серце і відобрав єму розум. І він чув ясно лиш одно: страх і страх — і бояв ся лиш одного: тої години, в котрій єму скажуть: Ти злочинець!

І та година прийшла тепер і єму сказано то страшне слово. Але як він улвлян собі то сказане, а як оно тепер випало!

Він боя ся, що Міха стане перед ним з видом обуреня, погорди — і з зазивом пійти перед громаду і там обжалувати себе.

А як він говорив?

Усьміхаючись, кепкуючи, з видом драба, що тїшить ся з того, що знає о злочині, з котрого можна потягнути зиск; з словами, з котрих видко було бажанє стати участником злочину.

І єго мав він бояти ся?

Нї, то непотрібне; досить буде порозуміти ся з ним о цїну окупу мовчаня.

Він таки від давна добре оцінив коваля. І той чоловік старав ся о руку єго дочки!

На гадку о своїй бідній дитині тиха радість наповнила душу старого чоловіка, але не тому, що єго злочин полишив ся невідкритим і він уникнув кари, лише тому, що овоч єго злочину буде задержаний для того нещастного сотворіня, задля котрого він допустив ся обманьства.

Тоді, коли єму згоріла жінка і хата, а єго дитину стрітило таке нещастє, тоді стояв він перед вибором між пропастию а злочином.

Він мусїв знищене господарство знов піднести, жінку поховорити, дитину віддати лїкарям, але на всьо то не ставало гроший. Що він позичив, виставало ледве на відбудоване тартаку і шопи. І тартак служив тепер за мешканє єму і дитині, а шопа для служби.

си в виді переписних листків в 10 родах по ціні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколї“ у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї“ на провінциї як також в філїях „Сокола“ по більших містах. Кромі того видав „Сокіл“ на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра“ у Львові, Ринок 10.

Господарстве, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 8 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·80 до 9·—; жито н. 6·90 до 7·—; овес 6·30 до 7·00; ячмінь пашний 6·50 до 6·75; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·00 до 10·20; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 10·25; вика 6·50 до 6·75; бобик 6·50 до 6·75; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·25 до 8·50; хміль за 56 кільо 230·— до 240·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 58·— до 72·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 22·— до 24·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 9 падолиста. На вчерашнім засїданю ради громадскої міста Відня, котре скінчило ся о 12 год. в ночи ухвалено прилучити громаду Фльорідсдорф і другі громади на правім березї Дунаю до Відня.

Інсбрук 9 падолиста. Через цїлий вчерашний день було в містї спокійно.

Триєст 9 падолиста. Манїфестациї в справі основаня італїяньского університету повторили ся. Арештовано три особи.

Париж 9 падолиста. Палата послів по довгій дискусиї ухвалила 415 голосами против 141 видати уповажнене до ставленя пос. Сіветона перед суд.

Льондон 9 падолиста. (Бюро Райтера) Після неурядових звітів, які наспіли від суботи, операциї під Порт Артуром поступають вдоволяючо хоч поволи. Поклади вапнякові і взагалї твердий терен утрудняють працю саперам. Занятє фортів Ерлюншан, Анкушан і Іцшан, котре наступило в послїдних часах не уважають за достаточне, щоби змусити Росиян до виданя міста в руки Японців.

Льондон 9 падолиста. „Daily Mail“ доносить, що Японцї застановили атаки на Порт Артура.

Льондон 9 падолиста. Morning Post доносить з Шанґаю: Росийский консуль в Чіфу закупив значне число джунок а 20 вислав до Порт Артура. Джунки ті не мали зовсїм нїякого набору а з того вносять, що они призначені для улекшеня втечі (??) офіцирам і воякам.

Льондон 9 падолиста. „Morning Post“ доносить з Шанґаю, що росийска армія над рікою Шахо одержує що дня поміч і має тепер 300.000 мужа і 1200 пушок.

Або 9 падолиста. Росийска аґентия телеґрафічна доносить: Бувшого сенатора Шавманв (батька убийника ґен.-ґубернатора Бобрікова) випущено на волю. Процес его відбуде ся дня 6 го грудня.

Порт Саід 9 падолиста. Росийский ґен. консуль конферував вчера з презесом Товариства Суеского каналу і одержав від него вдоволяючу відповідь, що до трактованя маючої тут праплисти балтийскої фльоти.

Дитина чим раз більше слабла; лікарі забрали еї до міста. В тамошнім шпитали потїшено его і подано надію на вилїчене, але заявлено, що побут еї буде довго тревати.

А на то потребував знов гроший.

Звідки тих гроший взяти? Коли би міг їх заробити на користній торговли деревом — то міг би якось вкратувати ся.

Саме тодї продавала спілка лїсна кілька вирубів. Один з них був би для него дуже користний. І коли він вийшов до лїса, аби оглянути дерева, стрітив там случайно лїсничого Вінка, самого одного. Оглянувши дерево, почав перед Вінком нарікати і жалувати ся, що помимо найщирійшої охоти не може купити дерева, бо не має гроший.

Молодий ще тодї лїсничий усьміхнув ся хитро, почав говорити се то те і сказав, що міг би помогти, коли-б Йоша хотів, але Йоша мусить мовчати.

І коли Йоша пів години пізнїйше сходив з гори, був вже зроблений рішаючий крок. Єго мучив при тім величезний страх і неспокій, але так мусїло бути.

І немов би небеса поблагословили обманьство, приніс той перший крок великий заробок. І дитина остала при житю.

Але Йошу не тїшило то житє дитини, бо она була слабоумна і на так краснім колись личку появили ся признаки дурноватости.

І чим старшою ставала дитина, тим більше мучив ся Йоша і старав ся, бо мусів чей бідному сотворіню забезпечити будучність. Так страшна спілка з Вінком полишила ся на дальше і обманюване заедно повтаряло ся. Коли Йоша мав вже досить і хотів скінчити то погане ремесло, було вже за пізно. Вінко не хотів відступити, побічний заробок був для него надто вигідний.

А тепер Вінко помер і всьо мало виявати ся!

Лише кілька слів минуло від послїдних слів Міхи, але Йоша перебіг в гадцї ціле своє житє за той короткий час.

І тепер хотів скоро і рішучо всьо покінчити. Що він здобув для бідної дитини серед вічних мук і докорів совісти, то мусїло їй лишити ся, нехай би стало ся не знати що!

— Що хочеш, Міхо, за те, аби ти нїчого не говорив? — спитав твердим голосом.

Коваль здвигнув плечима.

— То, що я вже два рази від тебе жадав — твою Літу за жінку!

Старий підскочив.

— Нї! — крикнув голосно і рішучо. — Нїколи! Хоч би я мав то переплатити житєм!

Коваль сидів спокійно і усьміхав ся.

— То легко сказати, любий Йошо — відповів поволи і з притиском — Але я тобі не конче вірю, бо ти ледве чи добре розважив. Відмовиш менї, то я пійду завтра або позавтра до суду і передам там книжочку. Твоє дерево з сего року лежить ще на горі в лїсї і коли годить ся з числами в книжцї — а буде годити ся, коли переміряємо — то й за попередні лїта буде годити ся. Тебе за те сейчас замкнуть. То певна річ! І 12.000 золотих будеш мусів нам звернути з процентом. І то також певна річ. А що їх не маєш, то продадуть твоє господарство. Що тобі тодї лишить ся? Нїчого! Бо ми не будемо при ліцитациї підганяти ся. Ти пійдеш до вязницї, а твоя дївчина на жебри. То буде конець!

(Конець буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзци, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Залїщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Залїщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).